Τό α ναλ λοί ω το ον τό τής θε ο ο τη τος, \iint **ラーションデーショー** καί τὸ ε κού σι ο ον πάθος σου Κύ ὑ ρι ε, Α εις ε αυ τὸν κα τα πλα γείς, ο Ἡ δης ε πω δύ ρε ε το. ٩ ランー・シンンデ Τρέ μω τήν τού σώ μα το ος, μή φθα ρεί σαν υ πό ό στα σιν, Α ンソーーグソンジ βλέ πω τόν α ό ρα α τον, μυ στι κώς πο λε μούν τά με, χ δι ὁ καὶ ούς κα τὲ χω κραυ γά ζου σι,

Τό αναλλοίωτον τό τής θεότητος, καί τό εκούσιον πάθος σου Κύριε, εις εαυτόν καταπλαγείς, ο Άδης επωδύρετο. Τρέμω τήν τού σώματος, μή φθαρείσαν υπόστασιν, βλέπω τόν αόρατον, μυστικώς πολεμούντά με, διό καί ούς κατέχω κραυγάζουσι, Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

At Your Divinity's immutability, * and at Your suffering's intentionality, * amazed was Hades, Lord, and thus lamented to itself and said: * I tremble at this human frame's uncorrupted hypostasis. * I see the invisible One waging war on me secretly. * Hence those whom I am holding are crying out: Glory to Your resurrection, O Christ.